

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (2526). สูจิบัตรบทโภน เรื่องรามเกียรติ ชุดมารชื่อชื่อกิเลก. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.
- . (2535). สูจิบัตรบทละครนอกร เรื่องพระอภัยณี ตอนหลงเหล่ห์ เสน่ห์นางละเวง. กรุงเทพฯ: กรุงศรี.
- . (2535). สูจิบัตรบทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนสักพิดตัว. กรุงเทพฯ: กรุงศรี.
- ฤทธาบ มัลลิกะนาส. (2519). วรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กำพล แก้วล้วนวงศ์. (2528). รายงานการสัมมนา เรื่องเอกลักษณ์ของชาติกับการพัฒนาชาติไทย. กรุงเทพฯ: วิศวอุรพารพอยท์.
- กระแต มาลยาภรณ์. (2516). วรรณคดีเบรียนເບື້ອງຕົ້ນ. กรุงเทพฯ: ໂຮງຮຽນສຕຣິນິຕິກິພາ ແນກາກພິມພົດ.
- มนิษฐาน จิตโนะกุล. (2545). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: ໂອເດີຍສໂຕຣ.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537). คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ออกนิยาม พระบรมราชินีนาถ เรื่อง เงื่อนไข. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินติ้ง.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2537). แนวทางในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย 11 ประการ. กรุงเทพฯ: กรุงศรี.
- . (2542). คติประเพณีไทย. กรุงเทพฯ: การศึกษา.
- คณะกรรมการสถาวิจัยแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2538). การศึกษา สถานภาพการวิจัยสาขาศิลปะการแสดงในประเทศไทย: ดนตรี และนาฏศิลป์ไทย. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- คณะกรรมการประจำการ วิชาเอกนาฏศิลป์. (2526). วิทยานิพนธ์บัณฑิตพันทาง เรื่อง ราชเชิรา ทองคำประหารด่างกาย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์นุนพัน.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (2545). บันเทิงเริงรมย์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- งานพิศ ตัดย์ส่วน. (2534). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- จรัส พยัคฆราชศักดิ์. (2534). อีสาน 1 ศาสตราและวรรณกรรมนิยมในท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โอเดียนສໂຕຣ.
- จาเรนทร เรื่องสุวรรณ. (2520). ของดีอีสาน. กรุงเทพฯ: การศึกษา.
- จาเรนทร ธรรมวัตร. (2520). เพลงพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- . (ม.ป.ป.). รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของหมวดล้ำต่อสังคมในช่วงกึ่งศตวรรษ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

- ______. (2522). ลักษณะวรรณกรรมอีสาน. กรุงเทพฯ: จินตภัณฑ์การพิมพ์.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2545). การสร้างด้านนีบงช์และเกณฑ์การประเมินคุณภาพด้าน
 ศิลปะด้านธรรม. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจ้อ สะตะเวทิน. (2518). ประวัติวรรณคดี. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
 เจริญ ไรวังนกุล. (2544). อีสานรอยจารบันในล้าน. สุรินทร์: รุ่งธนเกียรติอุฟเซ็ท.
 เกรียงชัย ชนไฟโรมน์. (2526). ปั้นกลอนคำ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 มหาสารคาม.
- ______. (2526). หมอดำ – หมອแคน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 มหาสารคาม.
- ______. (2537). การเขียนบทรีทัศน์เพื่อการนำเสนอด้วยศิลปะการแสดง (Video
 คล้าย ศรีรัตนฯ. Script writing for Dramatic Preservation). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.,
 จัตุรพิพย์ นาถสุภา. (2534). วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม. กรุงเทพฯ:
 จัตุรพิพย์ มหาวิทยาลัย.
- ______. (2539). ทิศทางต้นเรื่องร่วมไทย. กรุงเทพฯ:
 จัตุรพิพย์ นาถสุภา และพรพิไล เลิศวิชา. (2539). ทิศทางต้นเรื่องร่วมไทย. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ______. (2541). วัฒนธรรมหมู่บ้านไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
 ชวน เพชรแก้ว. (2524). การศึกษาวรรณคดีไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
 โอเดียนส์โตร์.
- ______. (2526). หมอดำเหลิน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 ชุมแสง เดชกิมล. (2526). หมอดำเหลิน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 มหาสารคาม.
- ______. (2534). งานภาคลักษณ์ 2. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. เศษยากรณ์.
- ______. (2535). รำไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
 คุณณี บริพัตร ณ อยุธยา, หน่อน. (2535). รำไทย. กรุงเทพฯ: สำนักสังคมศาสตร์.
- เติม วิภาวดีพจนกิจ. (2513). ประวัติศาสตร์อีสาน. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์.
 เติมศิริ บุณยสิงห์ และเจือ สะตะเวทิน. (2514). วิชาภาษาศิลป์ (การละครบเพื่อการศึกษา)
 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การค้าคุรุสภา.
- ______. (2545). การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ: ราชอักษะ.
 ไทยคดีศึกษา, สถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร. (2534).
 เอกสารประกอบการสอนมโนและสาขิตเรื่องนาฏศิลป์ไทย (1) เนื่ินพระเกี้ยรติ
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. กรุงเทพฯ:
- ______. (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนาภูต. (ม.ป.ป.). การละครบไทย. กรุงเทพฯ: บูรพาสาส์น.

- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. (2534). เอกสารประกอบสัมมนาและสาขาวิชา เรื่อง นาฏศิลป์ไทย เกิดมีพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสูด้า สมยามบรมราชกุมารี. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2525). วรรณกรรมห้องถิน. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- . (2522). วรรณกรรมอีสาน. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- ชนิต อยู่โพธิ์. (2531). ศิลปะครรภ์หรือคู่มือนาฏศิลป์ไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นิติ เอี่ยวงศ์. (2534). “นาฏกรรมกับการสื่อความและอนาคต,” ใน เป็กโรง. กรุงเทพฯ: อิมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ฟ. หน้า 151-163.
- นิตา มีสุข. (2542). วรรณคดีการละคร. สงขลา: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิษดา สาวิกฤติ. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างละครไทยและละครภารตะ. กรุงเทพฯ: แบ่งคำย่าง.
- นันท์ทยา ดำด้วน. (2531). วรรณคดีการละคร. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- นันทสาร สีสัน. (2543). ภูมิปัญญาไทย. ใน สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 23: 11 – 30.
- บุญกิດ รัตนแสง. (2533). วรรณกรรมห้องถิน รายวิชา ท 035. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- . (2536). วรรณกรรมห้องถิน (รายวิชา ท 035). กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์, 152 หน้า.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2547). วิถีคิด วิธีเขียน. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2517). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- เบญจมาศ พลอนิทร. (2525). แง่คิดจากการอ่านและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- ปรีชา พินทอง. (2528). ไขภาษาโนราณอีสาน. อุบลราชธานี: ศิริบรรณ.
- ประมวล พิมพ์เสน. (2545). ภาษาและวรรณกรรมห้องถินอีสาน. ขอนแก่น: พระธรรมขันต์.
- ประจักษ์ ประภาพิทยากร. (2515). ความรู้พื้นฐานทางวรรณคดีและวรรณกรรมเอกของไทย. กรุงเทพฯ: ชินอักษรการพิมพ์.
- ประทิน พวงสำลี. (2514). หลักนาฏศิลป์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยมิตร.
- ประทีอง คล้ายสุบรรณ. (2528). วรรณกรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ: ศูนย์สารการพิมพ์.
- ประพันธ์ ธรรมไชย และคณะ. (2543). วิถีไทย. เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- เปรมฤดิ นุสิกะนันท์. (2534). การเขียนบทและการตัดต่อบทละคร. กรุงเทพฯ: ชนาการพิมพ์.
- พวงผก.ca คุ้มราวาท. (2536). ศิลปะและวัฒนธรรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รวมสารสนเทศ.
- พวงเพชร ศรีรัตนกิจกุล. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

- ฤทธิ์ สุนทรเกสช. (2511). สังคมวิทยาหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์.
- ฤพต์รา สุภาพ. (2516). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฤมิตร เทพวงศ์. (2541). นาฏศิลป์ไทย (นาฏศิลป์สำหรับครูประถมและนักเรียน). กรุงเทพฯ: ไอเดียโปรดักส์.
- สุวนิช มกราพันธ์. (2525). แจ็คดิจิทัล: ภารกิจสำรวจภาคีและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: แพร่พิพยา.
- เสรี พงศ์พิศ. (2538). ภูมิปัญญาชาวบ้าน. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. 19: 245-268.
- เสาวลักษณ์ อนันตศานต์. (2522). วรรณกรรมรัชกาลที่ 2. กรุงเทพฯ: รามคำแหง.
- เสรียร โภเศษ. (2518). การศึกษาวรรณคดีในแผ่นดินไทย. กรุงเทพฯ: ศิลป์ป้าบรรณาการ.
- อรรรรณ ขมวัฒนา. (2530). รำไทยในศตวรรษที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: โครงการตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม.
- อรรรณ ขมวัฒนา, ชาตรุรงค์ มนตรีศาสตร์ และปัญญา นิตยสุวรรณ. (2538). “นาฏศิลป์ไทย,” ใน รายงานผลการสัมมนา เรื่อง การศึกษาสถานภาพการวิจัยภาษา
ศิลปะการแสดงในประเทศไทย: ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย. หน้า 16 – 21. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุดม หนูทอง. (2523). พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย. สงขลา: โรงพิมพ์เมืองสงขลา.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์. (2546). ทฤษฎีและหลักปฏิบัติดนตรีไทยและพจนานุกรมดนตรีไทย.
กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์แพนดิชั่น.
- อาบนนท์ อาภาภิรม. (2515). สังคม วัฒนธรรมและประเพณีไทย. กรุงเทพฯ: แพร่พิพยา.
- อาจารย์ มนตรีศาสตร์ และชาตรุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การค้าครุสภาก.
- เอกนก นาวิกมูล. (2546). ชีวิตไทย. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.